ఇదీ ఈ దేశం

రావినూతల సువర్ణాకన్నన్

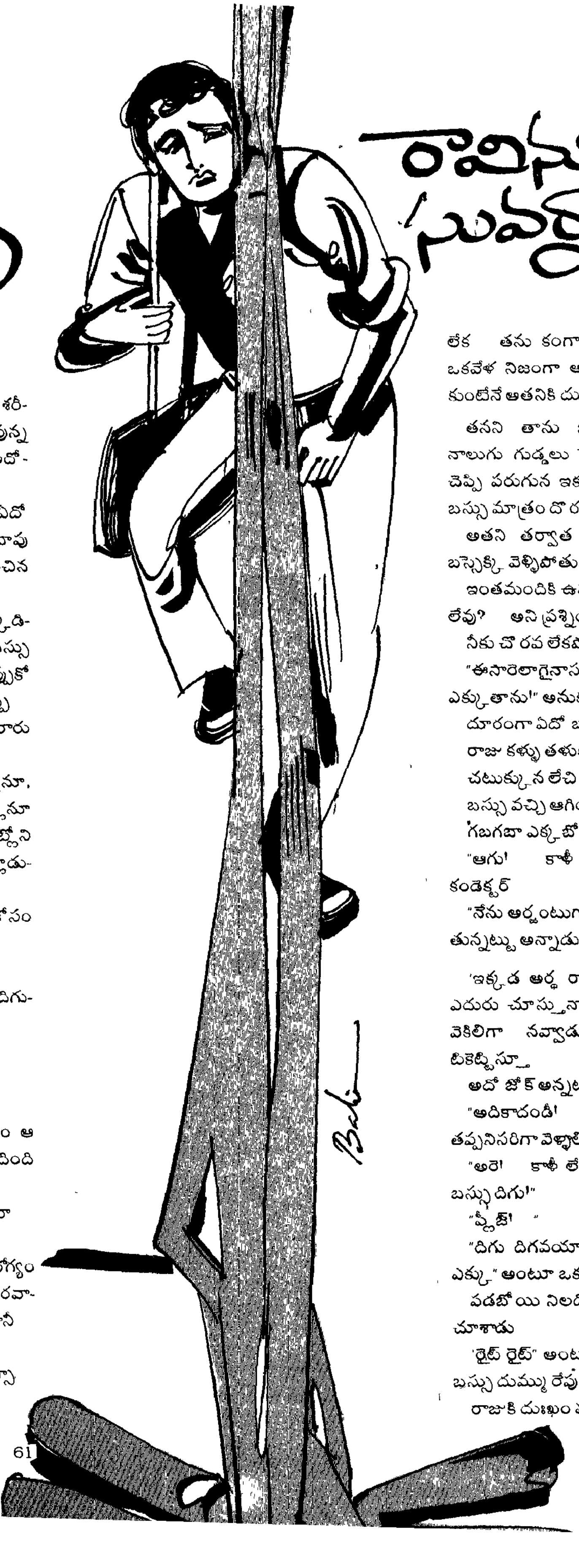

అది ఒక బస్టాపు!

రాత్రి పది గంటలు దాటింది

చుట్టూ చీకటి! ధనుర్మాసపు సీతగాలులు శరీరాన్ని ఒణికించేస్తున్నాయి రోడ్డు కిరువైపులా వున్న పట వృక్షాలు గాలికి దెయ్యాల్లా ఊగుతూ అదోలాంటి శబ్దాలతో జనాన్ని భయపెడుతున్నాయి

అక్కడ షెడ్ లాంటి దేంలేదు ఎప్పుడో, ఏదో క్లబ్‌వారు కట్టించిన షెల్టర్ మాత్రం దాదాపు శిధిలావస్థలో ఉంది అయితే దానిమీద రాయించిన పేర్లు మాత్రం స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి

ఆ ప్రాంతాలవారు ఏ వూరు వెళ్ళాలన్నా అక్కడికొచ్చి బస్సెక్కాల్సిందే తరవాత మరో బస్సు మారతారే తప్ప ఆ బస్సెక్కకుండా మాత్రం తప్పుకోలేరెవరూ ఒక్క స్వంత వాహనాలున్న వాళ్ళు తప్ప

అలాగే ఆ రాత్రి అక్కడికి చాలామంది చేరారు బస్సు కోసం

కొందరు దూరంగా వున్న కాకా హోటల్లోనూ, మరికొందరు కాస్త దగ్గరగా ఉన్న సారా కొట్లోనూ కూర్చుని వారి వారి తాహతును బట్టి ఒంట్లోని వేడిని పెంచుకుంటూ ఉత్సాహంగా కబుర్లాడుకుంటున్నారు

అలాంటిచోట నాలుగ్గంటల్నించీ బస్సు కోసం ఎదురు చూస్తూ నిల్చున్నాడు రాజా

బస్సులు వస్తున్నాయి! వెళ్తున్నాయి!

ఎక్కేవాళ్ళు ఎక్కుతున్నారు, దిగేవాళ్ళు దిగుతున్నారు కానీ అతనికి మాత్రం ప్రవేశం లేదు

నిల్చుని నిల్చుని కాళ్ళు పీకుతున్నాయి!

రాజా ఇరవై రెండేళ్ళ యువకుడు

పేదరానికి ప్రతినిధి!

నాలుగు రోజుల క్రితం ఏదో ట్రైనింగ్ కోసం ఆ వూరొచ్చిన అతనికి పిడుగులాంటి వార్త అందింది టెలిగ్రాం ద్వారా

"మదర్ సీరియస్ స్టార్ట్ ఇమ్మీడియట్లీ" అంటూ

రాజా వూపిరి క్షణం ఆగింది!

అసలు అతను బయల్దేరే ముందే తల్లికి ఆరోగ్యం బాగా లేదు హాస్పటల్లో చేర్పించి, డాక్టర్లు పరవాలేదన్న తరవాతే అతను బయల్దేరి వచ్చాడు కానీ ఇంతలో ఈ టెలిగ్రాం!

"సీరియస్" అంటే నిజంగా సీరియస్సా లేక తను కంగారు పడతాడని అలాఇచ్చారా? ఒకవేళ నిజంగా అమ్మ కేదైనా అయితే? ' అనుకుంటేనే అతనికి దుఃఖం ఆగడంలేదు

తనని తాను ఓదార్చుకుని, గబగబా బేగ్‌లో నాలుగు గుడ్డలు పెట్టుకుని చెప్పవలసిన వాళ్ళకి చెప్పి పరుగున ఇక్కడి కొచ్చాడు! అయితే అతనిక బస్సు మాత్రం దొరకలేదు!

అతని తర్వాత వచ్చిన వాళ్ళంతా ఒకక్కరే బస్సెక్కి వెళ్ళిపోతున్నారు

ఇంతమందికి ఉన్న సీట్లు తనకి మాత్రం ఎందుకు లేవు? అని ప్రశ్నించుకుంటే–

నీకు చొరవ లేకపోవడమే!" అంది మనసు

"ఈసారెలాగైనాసరే బస్సు ఆగ్గానే తోసుకు మరీ ఎక్కుతాను!" అనుకున్నాడు రాజా గట్టిగా

దూరంగా ఏదో బస్సు వస్తున్న చప్పుడు!

రాజా కళ్ళు తళుక్కుమన్నాయి

చటుక్కున లేచి నిల్చున్నాడు

బస్సు వచ్చి ఆగింది! అది వాళ్ళ ఊరి బస్సే

గబగబా ఎక్కబోయాడు

"ఆగు! ఖాళీ లేదు!" అరిచినట్టు అన్నాడు కండక్టర్

"నేను అర్జంటుగా వెళ్ళాలండీ! ప్లీజ్!" బ్రతిమాలుతున్నట్టు అన్నాడు రాజా

'ఇక్కడ అర్ధ రాత్రి చల్లో కూర్చుని బస్సుకోసం ఎదురు చూస్తున్నారంటే అందరికీ అర్జంటే మరి! వెకిలిగా నవ్వాడు కండక్టర్ మరో అతనికి టికెట్టిస్తూ

అదో జోక్ అన్నట్టు కొందరు పకపకలాడారు

"అదికాదండీ! మా అమ్మకి జబ్బుగా ఉంది! నేను తప్పనిసరిగా వెళ్ళాలి! ప్లీజ్!"

"అరె! ఖాళీ లేదని చెప్పేది నీక్కాదూ? ముందు బస్సు దిగు!"

"ప్లీజ్! "

"దిగు దిగవయ్యా! వెనకాల ఇంకో బస్సొస్తోంది ఎక్కు" అంటూ ఒక్క తోపు తోశాడు కండక్టర్

పడబోయి నిలదొక్కుకున్న రాజా నిస్సహాయంగా చూశాడు

'రైట్ రైట్" అంటూ ఓ పోలి కేక పెట్టాడు కండక్టర్ బస్సు దుమ్ము రేపుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది

రాజాకి దుఃఖం వచ్చేస్తోంది

"ఇప్పు డేలా వెళ్ళాలి? అమ్మనెలా చూడాలి?" పిచ్చిగా జుట్టు పీక్కున్నాడు

దూరంగా ఉన్న చర్చిలోని గడియారం పన్నెండు గంటలు కొట్టింది.

కాకా హోటల్ ముయ్యడానికి ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి

రాజు కళ్ళు చీకట్లు ముసురుకున్నాయి

పొద్దు నెప్పుడో తిన్న పచ్చడి మెతుకులు హరించి పోయాయి అలా నిస్త్రాణగా ఓ చెట్టు మొదట్లో కూలబడ్డాడు

అతనికి తల్లి దండ్రులు, తన ఇల్లు, గుర్తొ-చ్చాయి!

* * *

దశరథరామయ్యగారు పౌరోహిత్యం చేసుకు బ్రతికే ఒక పేద బ్రాహ్మడు అయనకున్న ముగ్గురు సంతానంలో రాజు ఆఖరివాడు అన్నలిద్దరూ తండ్రి ననుసరించినా అతను మాత్రం పౌరోహిత్యంమీద ఇష్టంలేక, చదువులో పడ్డాడు ఎలాగో కష్టపడ ఇంటర్ కాలేజీ ఫస్ట్ న పాసై గోల్డ్ మెడల్ కూడా సంపాదించుకున్నాడు

అయితే ఇంక పై చదువులు చదవడం ఎంత కష్టమో గ్రహించిన రాజు అక్కడితో ఆ చదువు ఆపేసి, తమ వూరికి మూడు వందల కిలో మీటర్ల దూరంలో వున్న మరో ఊళ్ళో ఏదో ట్రైనింగ్ సెంట-రుందని తెలిసి దానికి అప్లై చేసుకున్నాడు అతనికా సీటు తేలిగ్గానే వచ్చింది

ఆ ట్రైనింగ్ పీరియడ్‌లో స్టైఫండ్ కూడా ఇస్తారు అందుకే రాజ ఆనందంగా బయల్దేరాడు అయితే ఎన్నడూ తన ఇంటిని, తన వారిని వదలి వుండని కారణాన అంత దూరం వంటరిగా వెళ్ళాలంటే ముందు కాస్త దిగులు పడ్డాడు అయినా కొన్నాళ్ళేగా అని సరిపెట్టుకున్నాడు

అతనికి తల్లి దగ్గర బాగా చనువు ఆవిడ క్కూడా రాజు ఆఖరివాడు కావడానో ఏమో కాస్త గారాబం ఎక్కువే రాజుకి తల్లే ప్రాణం! తల్లే లోకం! తల్లి దగ్గర మరీ పసివాడిలా గారాలు పోయేవాడు అన్నలు, ఇరుగు పొరుగులు అతన్ని "అమ్మ కూచి" అని ఎక్కిరిస్తూండేవారు అయినా అతను పట్టించుకునేవాడు కాదు

"ఇన్నాళ్ళు అమ్మ నొదిలి ఎలా వుంటానో!" అను-కున్నాడు దిగులుగా.

రాజుని పంపడానికి డబ్బు కోసం అనేకచోట్ల ప్రయత్నం చేశాడు దశరథ రామయ్యగారు అయితే పైసా పుట్టలేదు

ఆలోచించి, ఆలోచించి, మనసు కాస్త కష్ట కలిగించినా తన గోల్డ్ మెడల్ తాకట్టు పెట్టి అయిదొందల రూపాయలు తీసుకుని ఓ వంద తండ్రి కిచ్చి మిగతా నాలుగొందలు బేగ్‌లో పెట్టుకున్నాడు రాజు

అయితే అనుకోని సంఘటన ఒకటి జరిగి

హిమాలయాలు

హిమాలయాల్లోనే
హరనేత్ర శిఖలకు
ఆహుతై
కాముడు మాడిన
అయాడు –
రతిపతి అక్కడే
[illegible]
అనంగుడై పెరిగి
ధ్వజమెత్తాడు

— పైడిపాటి సుబ్బరామశాస్త్రి

ఇదీ ఈ దేశం

పోయింది రాజు రేపు వెళ్తాడనగా ఉన్నట్టుండ తల్లికి డమేరియా ప్రారంభం అయింది ఆ వెంటనే డోకులు కూడా మొదలయ్యాయి

కంగారుగా హాస్పటల్‌కి తీసికెళ్ళారు

ఇక్కడ కాదని అక్కడా, అక్కడ కాదని ఇక్కడా తిప్పి తిప్పి ఉదయం వెళ్ళిన పేషెంట్‌ని సాయంత్రం అవుతుండగా దయతల్చి, ఓ వందరూపాయలు పుచ్చుకుని మరీ చేర్చుకున్నాడు ధర్మాసుపత్రిలోని, ధర్మరాజులాంటి ఓ డాక్టరు

రాజు ట్రైనింగ్‌కి వెళ్లనని మొండికేశాడు కాస్త తేరుకున్న తల్లిదండ్రులు, అన్నలు అతనికి ధైర్యం చెప్పి వెళ్లనున్నారు.

వందరూపాయల మత్తు వదలని డాక్టరు కూడా – మీ అమ్మగారికేం పరవాలేదు! మేం వున్నాం వెళ్లిరా అంటూ అభయం ఇచ్చి మరీ పంపాడు

వెళ్లడమైతే వెళ్లాడుగానీ రాజు మనసు మనసులో లేదు అమ్మకెలా వుందీ? తగ్గివుంటుందా?' ఆఁ! తగ్గే వుంటుంది' ప్రశ్నా, జవాబూ కూడా తనే చెప్పుకుంటూ గడిపాడు

కానీ ఈ రోజు ఈ టెలిగ్రాం!

అతని కెందుకే తల్లి పోయిందనే అనిపిస్తోంది "అతని తృప్తికోసం సీరియస్ అని ఇచ్చుంటారు!" అనుకున్నాడు!"

అతని ధ్యేయమల్లా ఒక్కసారి అమ్మని కళ్లారా చూడాలి! ఆమె చల్లని ఒడిలో తలదాచుకోవాలి! అదే! తను జీవితంలో ఇంకేం కోరుకోడు!

* * *

బస్సు హారన్ భయంకరంగా మోగింది ఉల్లిపడ్డ-రాజు గభాల్న లేచి బస్సెక్కపోయాడు "దిగు! దిగు! కాళీలేదు!" మామూలుగానే అరిచాడు కండెక్టర్

ఖాళీ లేకపోతే ఎందుకాపావ్?' అని గద్దించా-లనిపించింది రాజుకి అయినా అవుసరం తనది! అనుకుని –

ప్లీజ్! మా అమ్మగారికి సీరియస్‌గా ఉంది! సీట్ లేకపోయినా పరవాలేదు నిల్చుంటాను! ఒక్క టిక్కెట్ ఇవ్వండి!' అన్నాడు

అతని గొంతులోంచి కోపం, దుఃఖం, బాధ, నిస్సహాయత్వం నేనంటే నేనని ముందు కురుకు-తున్నాయి

ఈల్లేదు!.. ఇప్పటికే ఓవర్‌లోడయింది!" అంటూ నిర్దయగా అతన్నొదిలేసి, మరో ఇద్దర్ని ఎక్కించుకుని వెళ్ళిపోయాడు కండక్టర్.

కుప్పకూలిపోయిన రాజు మోకాళ్ళలో తల దాచుకుని పసివాడిలా భో రుమన్నాడు

బాబూ! ఒక చల్లని పిలుపు!

చివ్వున తలెత్తి చూశాడు రాజు

ఎదురుగా ఓ వృద్ధుడు!

ఏడికెల్లాలి బాబూ?" అన్నాడు మెల్లగా చెప్పాడు రాజు

శానా బస్సులెల్లిపోయాయిగా?"

'ఎక్కించుకోలేదు!" మరీ పక్షివాడిలా అన్నాడు రాజు

పిచ్చి అవతారంలా ఉన్న అతన్ని బుజ్జగించి అన్ని వివరాలూ తెలుసుకున్నాడా వృద్ధుడు

"ఆ కండట్రికి డబ్బేమైనా ఇచ్చావా?" అన్నాడు అనుమానంగా.

'డబ్బా? టికెట్‌కేనా?' అమాయకంగా అన్నాడు రాజు

'కాదు నిన్ను బస్సెక్కనిచ్చినందుకు!"

"అదేమిటి?" తెల్లబోయాడు రాజు

"అదంతే! ఇటుకాసి బస్సులు ఎక్కువరావు వచ్చినా మా రద్దీగా వుంటాయి అయినా జనం ఎక్కడం మాన్రు! అందుకే సమయాన్ని బట్టి కండట్రు డబ్బుచ్చుకుంటాడు పొద్దుగూకితే మరీ రేటు పెరుగుద్ది!" వివరించాడు ముసలతను

"అంటే, లంచమన్నమాట!

"అయ్యో! పిచ్చి మారాజా!" ఇయ్యన్నీ నీకొత్త-నాగుంది ఈ పని నువ్ ముందే సేసుంటే ఈపాటికి సగం దూరం ఎల్లిపోయేవోడివి పోన్లే! ఈసారి బస్సొచ్చినప్పుడు కండట్రు సేతిలో ఓ పది రూపాయ-లెట్టు!"

"లంచం ఇస్తావా? అని కసిరితే?" భయంగా అన్నాడు రాజు

అతని అమాయకత్వానికి జాలిగా నవ్వాడా వృద్ధుడు

ఏం పరవాలేదు! సాదార్నంగా ఇక్కడ జరిగే పనే అది! నీ కెందుకు ఈసారిచ్చి సూడు! నేనీకాడే వుంటాను ఏదన్నా ఒత్తే నేను సూసుకుంటాను ఇదే ఆకరి బస్సు ఎలాగైనా ఎక్కెయ్యి!" హెచ్చరించాడు వృద్ధుడు

"అలాగే" అన్నట్టు తల ఊపాడు రాజు

మరో పది నిమిషాల్లో బస్సొచ్చి ఆగింది . వెళ్ళు! అన్నట్టు రాజుని ముందుకు నెట్టాడు ముసలతను

రాజు ఎక్కాడు.

"దిగు! దిగు! కాళీ లేదు!" నెట్టబోయాడు కండెక్టర్

రాజు కంగారుగా ముసలతనికేసి చూశాడు అతని చేతిలోని పది రూపాయల నోటు నలిగిపోతోంది లంచం ఇవ్వడంలో కూడా ఇంతకష్టం వుంటుందని తెలియదతనికి

"ఇవ్వు!" అన్నట్టు సైగ చేశాడు ముసలతను

రాజు తెగించి నోటుని కండక్టర్ చేతిలో పెట్టి గుప్పెటమూసి – .ప్లీజ్!" అన్నాడు చిత్రంగా కండక్టర్ మొహం ప్రసన్నంగా అయిపోయింది

"అదిగో!. అక్కడ కూర్చోండి!" మాటలో కూడా మర్యాద! మసగ బారిన కళ్లతో రెండు చేతులూ జోడించి – "వెళ్ళొస్తా తాతా!" అన్నాడు రాజు ముసలతనితో

"ఎల్లుబాబూ! మీ యమ్మకీపాటికి తగ్గిపోయే వుంటది!" ధైర్యం చెప్తూ వీడ్కోలిచ్చాడు వృద్ధుడు

"రైట్! రైట్!" ఉత్సాహంగా అరిచాడు కండక్టరు

* * *

"బస్సు గమ్య స్థానం చేరింది!"

రాజు గబగబా లేచి బేగ్ అందుకున్నాడు

ఒళ్ళు తూలిపోతోంది! శారీరకంగానూ, మానసికంగానూ అతను బాగా అలసిపోయాడు

అలాగే తూలుతూ బస్సుదిగి ఓ రిక్షా ఎక్కి కూర్చుని ఏరియా చెప్పాడు

"ఇప్పుడు అమ్మ ఏ స్థితిలో ఉంటుంది?. బెడ్-మీదా?, లేక వీధి అరుగుమీదా? అదీగాక ముంగిట అంతిమ యాత్ర వాహనం మీదా?

ఏమో! అమ్మ ఎక్కడున్నా ఒక్కసారి చూడాలి! నా ప్రాణాలు పోయినా సరే అమ్మని చూడాలి! ఆమె స్పర్శలోని చల్లదనాన్ని చివరిసారైనా అనుభవించాలి! "

"ఇదో! రామ్మందిరం కాడికొచ్చేసినం బాబూ! అన్న రిక్షావాడి మాటలకి త్రుళ్ళిపడ్డాడు రాజు

దూరంగా తమ ఇల్లు కనిపిస్తోంది!

హడావిడేం లేదు!

రిక్షావాడు అడిగిన డబ్బు ఇచ్చేసి గబగబా తన ఇంటివైపు అడుగులు వేశాడు

ఇంటి ముందు ఛాయలు చూసి కొయ్యబారిపోయాడు

ఇంటి ముందు, నీళ్ళు, పూలు, దర్భలు, కాలిపోయిన పిడక ముక్కలు! అతనికి పరిస్థితిని విప్పి చెప్పాయి

"అంటే ,అమ్మ? ."అమ్మా!" అంటూ పిచ్చివాడిలా ఇంట్లోకి పరిగెత్తాడు రాజు, బంధువులంతా గొల్లుమన్నారు

'అమ్మని ఎప్పుడు తీసికెళ్లారు?" పిన్తల్లిని కుదుపుతూ అడిగాడు రాజు

అతనికి ఏడుపు రావడం లేదు.

"ఇప్పుడేరా నాయనా!" అంటూ అతన్ని పట్టుకుని

జపాన్ పెళ్ళిళ్ళు!

నమ్మండి, నమ్మకపోండి... యువ జపాని జంట పెండ్లి చేసుకోవడానికయ్యే సగటు ఖర్చు 6.86 మిలియన్ల యెన్‌లు (3 లక్షల రూ.లకు పైగా) ఖర్చు అవుతాయని ఒక జపాన్ ప్రభుత్వ బ్యాంక్ జరిపిన సర్వేలో బయట పడింది.

వివాహానికి వరుడి తాలుకు ఖర్చులిలా వుంటాయి 8,40,000 యెన్‌లు (40,000 రూ.లు) పెళ్లి నిశ్చితార్థ సమయంలో వధువు తల్లిదండ్రులకు కానుకగా 1.38 మిలియన్‌ల యెన్‌లు (70,000 రూ.లు) ఫర్నిచర్ తదితర గృహ ఖర్చులకు 4,30,000 యెన్‌లు (20,000 రూ.లకు పైగా) పెండ్లికీ, విందుకూ అయ్యే ఖర్చుకూ, 2,80,000 యెన్‌లు (15,000 రూ.లు) హనీమూన్ ఖర్చుల కోసం దాచవలసి వుంటుంది.

కాగా వధువు తన పెళ్లి నిశ్చితార్థ సమయంలో వరుడి తల్లి దండ్రులకు బదులు కానుకగా 4,20,000 యెన్‌లు (20,000 రూ.లు), 2.8 మిలియన్‌లు యెన్‌లు (1.4 లక్షల రూ.) ఫర్నిచర్ తదితర ఖర్చులకు, పెళ్ళికి, విందుకూ తన వంతు ఖర్చుగా 4,30,000 యెన్‌లు (20,000 రూ.లకు పైగా), హనీమూన్‌కు 2,80,000 యెన్‌లు (15,000 రూ.లు) ఖర్చు పెట్టాల్సి వుంటుంది!

(జ. వా.)

ఇదీ ఈ దేశం

బావురుమందావిడ

తనని చుట్టిన ఆ చేతుల్ని విసురుగా విదిలించుకుని వీధిలోకి పరిగెత్తాడు

అతని ప్రవర్తనకి బిత్తరపోయింది పినతల్లి

"తొందరగా వెళ్ళరా నాయనా!, .. వెంటనే వెళ్తే చూపందచ్చు!" వెనకనించి అరుస్తూ, స్మశానం గుర్తులూ అవీ చెప్పాడు తాతగారు ఏడుస్తూనే.

రన్నింగ్ రేస్‌లా పరుగు తీశాడు రాజు అతనికి సైకిల్ తొక్కడంరాదు.

స్మశానం చాలా దూరం!

'ఎలా వెళ్ళాలి? ఎలా? ఎలా? ఎలా?"

దిక్కుతోచని రాజు సెంటర్లో నిల్చుని అటుకేసి వెళ్ళే కార్లనీ, స్కూటర్లనీ ఆపడానికి ప్రయత్నించాడు

కొందరు ఆగి తిట్టిపోశారు!

మరికొందరు ఆగకుండానే–"పాపం! ఎవరో పిచ్చివాడు!" అనుకుంటూ సాగిపోయారు

కచ్చిగా జుట్టు పీక్కున్నాడు రాజు.

రిక్షారానా బాబూ?" ఆశగా అడిగాడో రిక్షావాడు

'వద్దు!" అంటూనే దూరంగా ఓ ఆటో రావడం చూసి ఆశగా చప్పట్లు కొట్టాడు రాజు

ఆటోవాడు చూసినా ఆగలేదు

ఉసూరుమన్నాడు రాజు

రెండు మూడు ఆటోలు అలా చూసీ చూడనట్టు వెళ్ళిపోయాక ఓ ఆటోవాడు దయతలచి ఆగాడు

"ఎక్కడికి?" అన్నాడు నిర్లక్ష్యంగా

ఆటోలో కూర్చుంటూ చెప్పాడు రాజు

కళ్ళు చిట్లించి అనుమానంగా చూశాడు ఆటోవాడు

"ప్లీజ్! తొందరగా పోనీండి! అర్జంట్!" వేడికోలుగా అన్నాడు రాజు

"ముప్పయి రూపాయలవుతుంది!" బీడీని విదిలిస్తూ తాపీగా అన్నాడతను

"ముప్పయి రూపాయలా? త్రుళ్ళిపడ్డాడు రాజు

'అవును!'

"మీటర్‌కి అయిదు రూపాయ లవుతుంది!

పైన ఇంకో రూపాయిస్తాను!" బ్రతిమాలాడు రాజు

"కుదరదు"

"ఇది అన్యాయం!" నిస్సహాయంగా అరిచాడు రాజు

'అన్యాయమో న్యాయమో! ఇస్తావా పొమ్మంటావా?" స్టార్ట్ చేస్తూ అన్నాడు ఆటో అతను

కృంగిపోయిన రాజు కంగారుగా జేబులోని డబ్బు తీసి లెక్క చూసుకున్నాడు

ముప్పయి రూపాయలపైన ముప్పావలా ఉంది పద" అన్నాడు ఆదుర్దాగా

ఆటో అతను విజయగర్వంతో ఆటో స్టార్ట్ చేశాడు

'కాస్త తొందరగా పోనీ!',

ఆటో సడన్‌బ్రేక్‌తో ఆగింది కొంతదూరం వెళ్ళాక

అక్కడేదో తగూ!

ట్రాఫిక్ జామ్ అయిపోయింది!

రాజు మొహం పాలిపోయింది

"బాబూ! , ఈ తగూ ఇప్పట్లో తేలేలా లేదు! మనం అలా పక్కనించి వెళ్దాం!" అన్నాడు

"అదెలా కుదురుతుంది? చాలా చుట్టు!"

తగూని వేడుగ్గా చూస్తూ అన్నాడు ఆటో వాడు

"నీకు డబ్బు ఎక్కువే ఇస్తున్నానుగా ప్లీజ్! అటువైపు పద!"

"అలా అయితే మరో పది రూపాయలౌతుంది!" నిర్దయగా అన్నాడతను

కొయ్యబారి పోయాడు రాజు.

"అయినా నీ దగ్గర లేవుగా ఇంకేమిస్తావులే!" అన్నాడు మళ్ళీ అతనే.

రాజుకి దిక్కుతోచలేదు.

మరో పావుగంట తర్వాత పోలీసులు రంగంలోకి రావడంతో గొడవ సద్దుమణిగింది

ఆటో తిరిగి బయల్దేరింది.

ఆ కాస్సేపటిలో నరకమంతా అక్కడే అనుభవించాడు రాజు.

చివరికి ఎలాగో స్మశానం చేరుకుంది ఆటో.

ఒణుకుతున్న కాళ్ళతో దిగి ఆటో వాడికి డబ్బు ఇచ్చేసి పరుగులాంటి నడకతో గేట్లోంచి లోపలి-కెళ్ళాడు.

కళ్ళు పత్తికాయల్లా చేసుకుని చూశాడు.

"అమ్మ ఏదీ?" అనుకుంటూ.

కాస్త దూరంలో తండ్రీ, బంధువులూ తడి బట్టలతో కనిపించారు.

"నాన్నా!" అంటూ అరిచాడు రాజు.

ఇవతలగా వచ్చి కొడుకుని పట్టుకుని భోరు-మన్నాడు తండ్రి.

అన్నలు కూడా కుళ్ళి కుళ్ళి ఏడుస్తున్నారు. అయితే రాజుకి మాత్రం ఏడుపు రావడంలేదు. అమ్మకోసం అతని కళ్ళు ఇంకా ఆశగా వెతుకుతూనే ఉన్నాయి.

"అమ్మ....?" అస్పష్టంగా అన్నాడు.

"ఇంకెక్కడి అమ్మరా బాబూ! పిడికెడు బూడిదై-పోయింది!" గొల్లుమన్నాడు మేనమామ.

కొయ్యబారి పోయాడు రాజు.

అతని చెవుల్లో హోరు మొదలైంది.

....ఇంతకీ....అమ్మ....ఎక్కడ?" తడారిన గొంతుతో అన్నాడు మండుతున్న నాలుగైదు చితులను చూస్తూ.

"అదిగో!" ప్రజ్వరిల్లు ఆరిపోతున్న ఓ చితిని చూపించి కండువా నోట కుక్కుకున్నాడు తండ్రి.

రాజు మెల్లగా ఆచితి దగ్గరగా వెళ్ళాడు.

చితి పక్కగా పసుపు కుంకుమలు, పూలు చిందర వందరగా ఉండి సుమంగళి చావుగా చెప్తున్నాయి..

"ఇంత తొందరగా అయిపోయిందా?" అన్నాడు రాజు మెల్లగా.

"అవున్నాయనా! కోలుకోవాలంటే నెలలు పడు-తుందిగా నీ బూడిదవడానికి క్షణాలు పట్టదు! అందులోనూ పిట్టలాంటి మనిషి!" కళ్ళు ఒత్తు-కున్నాడు చిన్నాన్న.

చితిలోకే పరిశీలనగా చూస్తూ మౌనంగా నిల్చు-న్నాడు రాజు.

"నాన్నా! నన్ను చూడ్డానికొచ్చావా?" అని తల్లి అడుగుతున్నట్టనిపించిందతనికి.

అతని ధోరణికి బిత్తరపోయిన బంధువులు భయంగా చూస్తున్నారతన్ని.

"అమ్మా!" అని అరుస్తూ చితిలోకి దూకబోయాడు రాజు హటాత్తుగా.

బలవంతంగా అతన్నాపారంతా కలిసి.

కూర్చోబెట్టి మొహం కడిగారు.

అనునయ వాక్యాలు పలికారు,

"అంతా ఎప్పుడో ఒకప్పుడు పోవాల్సిన వాళ్ళమే నాయనా! కాకపోతే కాస్త ముందు వెనకా! అంతే!" అంటూ స్మశాన వైరాగ్యం బోధించారు.

అయినా అవేం వినిపించడంలేదు రాజుకి.

తల్లి చల్లని రూపం గుర్తొస్తోంది!

ఆ వెంటనే తల్లిని హాస్పిటల్లో చేర్పడానికి కెళ్ళి-నప్పుడు అక్కడివారు చేసిన తాత్సారం, చూపిన నిర్లక్ష్యం, డబ్బుకోసం పీడించిన వైనం కళ్ళకి కట్టి-నట్టు కనిపిస్తోంది.

వెంటనే ట్రీట్‌మెంట్ జరిగితే అమ్మ బ్రతికేదా? ఏమో!....

కానీ.... అమ్మ రూపాన్ని కడసారిగానైనా తను చూడలేకపోవడానికి కారకు లెవరు?

"అమ్మ కండిషన్ బానే ఉందని చెప్పి పంపిన డాక్టరా?

డబ్బుకోసం బస్సెక్కనియ్యని కండక్టరా? అదీగాక తన పేదరికాన్ని చూసి ఆపని ఆటో డ్రైవర్లా? పరిస్థితి గమనించి ఉచ్చం, నీచం చూడకుండా అయిదు రూపాయలు వచ్చేచోట ముప్పయి రూపాయలు గుంజిందేగాక ట్రాఫిక్ జామ్ అయితే నాలుగు గజాలు దూరం ఎక్కువవుతుందని పక్కనుంచి రాకుండా ఆ తగూనే వేడుకగా చూసిన ఆ ఆటో డ్రైవరా?

అధీగాక.... ఇన్ని అన్యాయాలు జరుగుతున్నా ఇంత అవినీతి పెరిగిపోయినా, ప్రజల సౌకర్యాలు తమకి పట్టినట్టు తప్పుకు తిరుగుతున్న ప్రభుత్వమా?

ఎవరు? ఎవరు? ఎవరు?

నా స్థితికి కారకు లేవరు?

"ఎవరూ కాదు!.... నేనే!.... నా దుస్థితికి నేనే కారకుణ్ణి!

ధర్మాసుపత్రిలో ధర్మం మాత్రమే వుండదని తెలియని నేనే బాధ్యుణ్ణి!

లంచం ఇవ్వడం చేత కాని నేనే ఓ తెలివి తక్కువ వెధవని!

కాదు! అన్నింటికీ మించిన మరో రాక్షసుంది!

అదే దరిద్ర దేవత!

నన్ను తన కబంధ హస్తాలతో కబళిస్తున్న దరిద్ర దేవత!

అవును!.... ఇవే కారణాలు! కానీ.... ఇంకెన్నడూ ఇలా జరగనివ్వను! యువకులందరికీ లోకం పోకడ నేర్పుతాను. మేడి పండులాంటి ఈ సమాజంలోని కుళ్ళుని బైట పెడతాను!" ఇలా రాజుని ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసేస్తున్నాయి ఆలోచనలు.

"జై భారత మాతా!" హటాత్తుగా అరిచాడు రాజు.

బిత్తర పోయారంతా.

"ఇది నా దేశం! పవిత్ర భారత దేశం." పగలబడి నవ్వుతూ నినాదాలు చేస్తున్న రాజుని అతి బలవంతం మీద ఇల్లు చేర్చారు అతని వారు.

* * *

ఎప్పుడైనా మీరా వూరెళ్ళడం తటస్థపడితే జాగ్రత్తగా గమనించండి!

ఆ స్మశానంలోనికి, స్మశాన ప్రాంతాల్లోనో ఒక బక్క చిక్కిన యువకుడు.

"ఇది నా దేశం, ఇది పవిత్ర భారతదేశం, ఇది స్వతంత్ర భారత దేశం" అని అరుస్తూ మీక్కని-పిస్తాడు.

అతనే రాజు! అతన్ని చూసి జాలేస్తే రెండు కన్నీటి బొట్లు విడవండి. లేకపోతే "పాపం!" అనైనా అనుకోండి!" □

'ఉత్తరాలు' శీర్షికకి
రాసేవారు
తమపేరు, పూర్తి చిరునామా
తెలుగు లిపిలో రాయాలని
మనవి చేస్తున్నాము.
—సంపాదకుడు.

సిటీ పబ్లిక్ స్కూలు
(ఇంగ్లీషు మీడియం)
విజయవాడ-8
L.K.G నుండి
10 వతరగతి వరకు!
హాస్టలు, బస్సు సౌకర్యము కలదు!

అపజయమెరుగని ఫొటోగ్రాఫర్
స్క్రీన్ ప్రింటరుగా వుండండి
ఫొటోగ్రఫీ, కలర్ ఫొటోగ్రఫీ, స్క్రీన్ ప్రింటింగ్‌లను పోస్టుద్వారా మా సంస్థనుంచి నేర్చుకోండి. సరళమైన ఇంగ్లీషు, హిందీ భాషలలో పాఠాలు చక్కగా బొమ్మలతోసహా విశదీకరించబడినవి. ప్రాస్పెక్టసుకు వ్రాయండి.
KALAIMATHI NILAYAM,
NANJAI THALAIYUR (P.O.)
639 204, Periyar Dist.,
TAMILNADU.